

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Dalilou Marečkovou v právní věci žalobce: **M. Ch**, t. č. x, zastoupen JUDr. Annou Doležalovou, MBA, advokátkou se sídlem Jablonského 604, Plzeň, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, pošt. schr. 21/OAM, 170 34 Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 8. 2013, č. j. OAM-126/LE-BE02-ZA02-2013,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 8. 2013, č. j. OAM-126/LE-BE02-ZA02-2013, se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Soudem ustanovené zástupkyni žalobce JUDr. Anně Doležalové, MBA se přiznává odměna ve výši 10.200,- Kč, která jí bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Praze do 30 dnů po právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím ze dne 14. 8. 2013, č. j. OAM-126/LE-BE02-ZA02-2013, rozhodl žalovaný podle ust. § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o azylu“), o neudělení mezinárodní ochrany žalobci. V odůvodnění

rozhodnutí žalovaný uvedl, že povolání k výkonu vojenské služby není samo o sobě pronásledováním ve smyslu § 12 zákona o azylu, přičemž argumenty žalobce o hrozící šikaně v armádě jsou čistě hypotetické, jelikož k výkonu vojenské služby nenastoupil. Otázkou možného trestního stíhání a uvěznění žalobce se žalovaný nezabýval, stejně jako situací v ukrajinských věznicích.

Toto rozhodnutí žalobce napadl žalobou, ve které uvedl, že jeho žádost neměla být posouzena jako nedůvodná, jelikož uvedl konkrétní důvody, které nasvědčují tomu, že by mu při návratu na Ukrajinu hrozilo nebezpečí vážné újmy, jelikož nenastoupením k výkonu vojenské služby se dopustil trestného činu, za který může být odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, což by s ohledem na poměry v ukrajinských věznicích mohlo vést k vystavení žalobce mučení či jinému nelidskému zacházení. Žalobce dále vytkl žalovanému, že si k této otázce nezajistil žádné podklady a tím rezignoval na svou povinnost řádně zjistit skutkový stav. Z výše uvedených důvodů navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě předně žalobci vytkl, že svou žádost o mezinárodní ochranu podal až po sedmi letech pobytu v ČR, což svědčí o nedůvodnosti jeho obav. Dále odkázal na judikaturu NSS, podle které není odmítání vojenské služby (nebo případná hrozba trestu za její nevykonání) relevantním azylovým důvodem a zdůraznil, že žalobci pravděpodobně bude hrozit maximálně peněžitý trest. Závěrem žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Ze správního spisu soud mimo jiné zjistil, že žalobce požádal o mezinárodní ochranu dne 18. 7. 2013. V pohovoru ke své žádosti mimo jiné uvedl, že odjel z Ukrajiny, aby nemusel vykonat vojenskou službu a aby nebyl za její nevykonání potrestán. Dále uvedl, že v případě návratu do vlasti by mu hrozilo vězení.

Krajský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Stěžejním argumentem žalobce je námitka, že žalovaný nesprávně posoudil žalobcovu žádost jako zjevně nedůvodnou. V této souvislosti soud konstatuje, že napadené rozhodnutí je v této otázce zcela nepřezkoumatelné.

Podle ust. § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel neuvádí skutečnost svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Soud úvodem zdůrazňuje, že zjevnou bezdůvodnost žádosti o

azyl nelze zaměňovat s její nedůvodností. Toto ustanovení dopadá na situace, kdy tvrzení uváděná žadatelem nemohou ani teoreticky (druhově) naplnit některé z ustanovení § 12 nebo § 14a zákona o azylu (typicky např. pokud žadatel uvádí pouze, že je motivován snahou o zlepšení své ekonomické situace). V projednávané věci je situace poněkud odlišná. V napadeném rozhodnutí je výslovně uvedeno, že žalobce uvedl, že v případě návratu do vlasti by mu hrozilo uvěznění. Soud souhlasí se žalobcem, že stav vězeňství na Ukrajině byl v době vydání napadeného rozhodnutí (a je stále) značně problematický a pokládá za nutné zdůraznit, že žalovanému je tento stav z jeho úřední činnosti dobře znám, už jen proto, že je popsán ve zprávách U.S. Department of State, které žalovaný běžně využívá jako podklady pro svá rozhodnutí. Za této situace může být případná hrozba uvěznění relevantní skutečností s pohledu doplňkové ochrany podle ust. § 14a zákona o azylu a žalovaný se s touto otázkou měl řádně vypořádat, zejména posoudit, je-li tato hrozba reálná a jaké jsou podmínky v ukrajinských věznicích. Nic z toho však v napadeném rozhodnutí neučinil. Argumentuje-li ve svém vyjádření k žalobě, že žalobci uvěznění s největší pravděpodobností nehrozí, nezbyvá soudu než konstatovat, že tuto argumentaci měl pojmout přímo do napadeného rozhodnutí a nikoliv až do vyjádření k žalobě (srovnej rozhodnutí NSS sp. zn. 3 As 51/2003). Soud tedy konstatuje, že žalobce uvedl potenciálně relevantní důvod pro poskytnutí doplňkové ochrany a žalovaný tak měl rozhodnout ve standardním režimu, nikoliv „zjednodušeným“ postupem podle ust. § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu.

Soud tak shrnuje, že žalobcova žádost o mezinárodní ochranu (ve spojení s pohovorem k této žádosti) obsahovala potenciálně relevantní důvod pro udělení doplňkové ochrany a žalovaný tak nemohl postupovat podle ust. § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu. Jelikož žalovaný přes výše řešené toto ustanovení aplikoval, je jeho rozhodnutí nezákonné.

Jelikož napadené rozhodnutí v soudním přezkumu neobstálo, postupoval soud podle § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. a napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

V dalším řízení projedná žalovaný věc znovu v souladu se závěry soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Bude na žalovaném, aby provedl posouzení žalobcovy žádost o mezinárodní ochranu ve „standardním“ režimu a aby své závěry řádně odůvodnil.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť mu v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nevznikly; žalovaný správní orgán pak neměl ve věci úspěch. Odměnu soudem ustanovené zástupkyně žalobce určil soud ve výši 10.200,- Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta ve výši 9.300,- Kč za tři úkony právní služby po 3.100,- Kč [převzetí a příprava zastoupení, sepsání doplnění žaloby a sepsání repliky žalobce – § 7, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů] a ze tří paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. srpna 2015

JUDr. Dalila Marečková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Vlasáková